

ההם אומרים

הדה בוזס: „אוסף של דמויות מפולחנות

ומלוקקות * יגאל גלאי: „אם אני

משחק שש'בש עם החמט שלי...”

כל יום פורים

מבקרתי הטלוויזיה הארסית, הדסה בוזס כותבת, כמובן, על שידורי תעמולת הבחירות — והיא מחלקת ציונים גרועים לכל המיפלגות:

כך אנו מותקפים מרי ערב בקריינים — איפה של דמויות מפולחנות ומלוקקות, שדומה שנישלו בשנה ראשונה של בית-ספר דראמטי ועדיין לא איבדו את האמביציות שלהם. הללו מוכרים לנו את המיפלגות ואת המועמדים בקול של בית מרקחת שבוטני, בנימונים מהונחנים, מהם כחייב כים סכריניים מלב-אלילב ומהם בפרצופים קפוי אים ומאוכזבים. יש אחת ה„משחקת” את דליה מזור ויש כאלה המשחקים, כעונותינו הרבים את עצמם.

במיסגרת הפסטיבאל זימן הליכוד לאולפן מיספר שחקנים ושחקניות, שקשה לדעת את מי הם אזהרים, מלבד כמובן את עצמם. מפל מקום, אלה נועדו להמחיש לנו את תאורת המערך ל-שילטון, לעומת מניעים המהורים של אנשי הליכוד. „אנו במערך רוצים להמשיך, יש מכיר ניות, מוכרות, שליחויות וכספים.” ומכאן, להווי ידוע לכם, שלליכוד אין מכוניות ואין מזכירות ואין כספים ועליהם להסתפק בקרו תלחי, רחמנא ליצלן.

המפד"ל מאד מתקרמת, ויש בה אנימציה של כיפות סרוגות ההופכות במטח-קסם לעין ולבית. לא ברור למה. אם לשפוט לפי תעמולת הבחירות מכלים אנשי המפד"ל את זמנם בהתנחלויות בלי תיספוקות וריקודים, ובהבאת ילדים לעולם.

בלע אסורים כולם בכיסאותיהם, מכותרים בחליפות כהות ומדמינים לעצמם שהשנה הגיעו סוף-סוף ל„מוקד”. אלא שהם נראים כמו היו הקברנים של עצמם. אחד במישקפים כהים. כאילו „מחפשי” עלי-ידי המושטרה, מצוי עצמו כליבראל ופירושי של דבר — „מיצוי יתר של הטוב והחיוכי כאדם”. האם באמת יש לנו מישי אלות גדולות מאלה?

(הארץ)

רוצים מה שיש

מישאל דעת-קהל שערך מכון פור"י קבע, שרוב הציבור רוצה לראות את שימרון פרס בתפקיד ראש-הממשלה ושר-הביטחון. הרצל רור זנבלום לא היה מופתע מתוצאות המישאל:

מכון פור"י טרח ומצא, שרוב הציבור רוצה בפרס כראש-הממשלה ושר-הביטחון, ובטריז פרס-אלון-אכון כ„צוות המוביל” של הממשלה. ברם, אילו היה ראש-הממשלה צדיק, ושר-הביטחון — ברילב, ושר-החוזן (נגיד) שפירא, היה הציבור רוצה בצדוק כראש-הממשלה, ברילב בשר-הביטחון, ובשפירא כשר-החוזן, וכשלושת ככ” „צוות מוביל”. כי אצלנו רוצים כמה שיש.

(ידיעות אחרונות)

עשה זאת בעצמך

הפרופסור ירמיהו יובל מציע להנהיג שיטת הצבעה חדשה, שלפיה יוכלו הבוחרים להצביע בעד מועמדים של מיספר מיפלגות בעת-זבועונה אחת, בשטטה של „עשה זאת בעצמך”. תחת הכותרת הזאת הוא מסביר את קשיי שיטת הצבעה הקיימת:

היום אנחנו מטילים פתק יחיד, שפירושו כי בחרנו במאחי-עשרים חברי-כנסת מרשימה אחת ויחידה. אין לאיש מאיתנו אפשרות לחלק את הצבעתו בין כמה רשימות, ביחס הנראה בעיניו — המישחק הוא מישחק של „הכל או לא כלום”. מי שהחליט — בקושי ולאחר היסוסים — לבחור במערך, או בליכוד, או בדי”ש וכו' — אין לו ברירה אלא לבחור בכל מעמדי הרשימה כמיק שה אחת — וזהו, לדעתי, מקור רציני נוסף למצוקת הבחירות הרווחת. היש משיגוע הרוצה, שכל הכנסת כולה תהיה מורכבת מנציגי מיפלגה אחת בלבד? גם אם הוא קרוב אליה?

(ידיעות אחרונות)

חוקים נפרדים

לחיילים ולקצינים

יגאל גלאי מגיב על תגובות הרמטכ"ל ל-מימצאי דר"ח מבקר-המדינה, תחת הכותרת — „גם רב”ג לאי רוצה לומר משהו למוטע”:

פניו בעת עריכת התוכנית הס' תבר כי יש צורך לצלם עבורה קטעים נוספים, אלא שבניתיים הספיק אלישע לגלח את זקנו. הוא חשש שהצופים לא יזהו אותו. הלך אל המאפר אורי גרם וזה הדביק לו זקן מפור אר בדיוק כמו זקנו האמיתי שגולח.

דוברת מישר-דהברי ארת, דבורה גנני, היתה אמורה לדת את תינוקה השני בניחת קיסרי במחצית חודש מאי. אך בנה הבכור, עמום, חלה בצחבת, ומשום כך הוקר דמה הלידה. דבורה ילדה בת בבית-החולים מישב-רדן ביר ירושלים. האורח הראשון שביקר אצל הדוברת היה השר שלה, ויקטור שם-טוב.

באחד האירועים החברתיים שהתקיימו השבוע התלונן העיתונאי שייקה כן-פורת באוזני נספחתי-העיתור

בעבר כדי לראיין את האלוף (מיל.) אריאל „אדיק” שרון, אלא שהראיון לא יצא אל הפועל כי אדיק היה בר חופשה. כאשר סיפרה על כך הנסיכה לדן פתיר, יועצו לענייני עיתונות של ראש-הממשלה בחופשה יצחק רבין, השיב לה זה: „נסי לראיין אותו עכשיו, הוא יקר פוץ על המציאת.” השיבה ה- נסיכה: „כעת אני בחופשה”.

העברייני בן-הטובים מר צפון תל-אביב, גר „שץ” פרום, התיידד מאד עם חברו לתא בכלא רמלה, מנכ”ל קופת-חולים לשעבר אשר ירדן. שץ יפה-התואר, שהחל שומר מיצוות בשנים האחרונות, שיכו נע את ידליו להצטרף אליו לתפילות שחרית, מינחה ויר ערבית, ועתה הוא מנסה לירגילו לנשק למזווה בכל פעם

ענה טופול

בתם בת השמונה-עשרה של חיים וגליה טופול, הולכת בדרכי הוריה וכבר משרתת בצוות הווי נח”ל כזמרת. ענת טוענת בתוקף כי לא התקבלה לצוות כפרוטקציה, וכי דווקא בגלל שהיא בתו של טופול, עליה להוכיח את עצמה פינמח. ביתניים היא מבלה במסיבות של הנוחמה, אולם ליתר ביטחון היא מעדיפה את חברת ידיים הטוב של הוריה, המכיר אותה משהר ילדותה, השחקן אורי לוי.

גות של שגרירות אוסטריה בירשאל, ברברה טאופר, כי „חם לו”. ברברה לא היססה, שלפה קוביות-קרח מתוך כוס-הוויסקי שלה ותחבה אותן ליתוך חולצתו של שייקה.

אכזבה גדולה גרם הר כרוסלן מיקי ברקוביץ ל-אנשי חברת התמרקים לון פברד”ה. שעימם עמד לתתם על חזונה-דוגמנות בילעדי. הר חברה אירגנה מסיבה מפוארת במיסעדה הסינית הבתבו המור, הזמינה לכבוד האירוע אישי-ציבורי ועיתונאים, אולם שעות ספורות לפני המסיבה הודיע מיקי כי לא יתחם על החווה כיוון שחברת עליו, הר תומכת בקבוצת-הכדורסל שלו מכבי תל-אביב, הציעה לו הציעה טובה יותר, וביטל את הר עיסקה. אנשי החברה שוקלים עתה אפשרות של הגשת תביעה מישפטית נגד מיקי.

הוא יוצא או כנס אל התא. בהתקפה חמורה נגד כתבו המדיני של דבר, דני כלון, שהוא חבר ועדת-הס' ברה של המערך, יצא ח”כ יצחק בן-אהרון. באחת הירשיבות צעק לעברו בן-אהרון: „אתה צריך להסתלק מפה! אני לא מבין איך מצד אחד אתה יושב בוועדת-ההסברה, ומצד שני אתה מתקיף את המיפלגה מעל דפי עיתונך!”

האדריכל התל-אביבי אלישע גר, מי שהיה מועמד לראשות עיריית תל-אביב, נס גע בתאונת-דרכים קשה וניצל ממנה רק בנס. באחרונה חת לים אלישע למדי וחזר לפעני לוח ציבורית, והופיע בעימות טלוויזיוני עם סגן-ראש עיריית תל-אביב, דויד שיפמן, בנור שא איכות כיכר דיונוגף החדשה. לצילומי התוכנית הופיע אלישע כשוקן עבות מעטר את

מה שאני עומד לומר עכשיו אולי ייראה לכם דבר קטן בהשוואה לדברים הגדולים שנאמרו ונכתבו אחרי דו”ח המבקר על הצבא, אבל כתור חייל קטן, מוקלען — פיו, שלא עושה עצמו מכין באימפרסניה גדולה, צרם לי שהרמטכ”ל הגיב על טיפוחיהם של הקצינים ב„העניין הופי סק”.

מה פירוש העניין היפסק? אם היה משהו לא בסדר מרוע לא בודקים ומעמידים את הקצינים, אם יש פטר צורך, לדון? למה חייל פשוט שנכשל נשפט מייד ללא כל בעיות, ואף אחד לא אומר לו — „טוב, העניין היפסק”.

הכל שהצבא שלי הולך בדרך שלא מתאימה לדריה, יוצר חוקים נפרדים לחיילים ולקצינים. אם אני משחק שש-בש עם המחיש שלי, אני הוצה שהוא וישפט כמנוי.

(מעריב)

מותר לבכות

עיתוני השבוע כבר הגיעו למסקנה שמאחרי הסיסמה „די לבכות בארץ הזאת” לא מסתתר רעיון מיוחד. במדור „מיכתבים מן הגיוגל” כותב בתן דונביץ:

אין ספק, שרבים מאד מאורחי ישראל היו רוצים לשמחה לחיך — להרים ראשם. זה טבע האדם אם אינו מזוכיסט. אבל יש לתת לאנשים סיבות של ממש כדי שישפיקו לבכות ולקטר ויתר חילו לחיך.

סיסמות — גם אם יש מאחריהן מיטען גדול של רצון-טוב — לא ישיעו. לא ישיעו גם הכיטחות של ימו בחירות, בנוסח „תנו לנו לעשות את המלאכה”, כאשר אתה יודע שבעל-הסיסמה עצמו אינו יודע כיצד יעשה את המלאכה. הוא מבטיח הרבה בסיסמות, לא בתוכניות של ממש. (הארץ)

הקורא שמואל בן-טובים מירושלים מגלה אבי-סורד נוסף של הסיסמה:

הסיסמה הטריה ביותר שהופרחה אל חלל מטי-רכת הבחירות, „די לבכות בארץ הזאת”, עשויה היתה להאיר במקצת את שטף דימועותינו, אילו התנוססה מעל כמות מן המיפעלים המפוארים שי הוקמו במדינה, בזכות עקשנותם של יחידים, ולמד רות תנאי הסביבה.

אך משום-מה בחרו יוזמי המיפעל לעטר כי שלט עצום-מומדים הנושא סיסמה זו דווקא את מרומי שלד בנין ה„מדיקל-מנטרי” בתל-כרד.

מה הפלא, איפוא, על כי כביינו רק גובר והולך? (הארץ)

פסוקי השבוע

שר-הביטחון שימעון פרס, בת שובה לנאום של ח”כ גאולה כהן בעת הדיון בכנסת על מימצאי דו”ח מבקר-המדינה: „אני ליום שבו את היית צריכה להחר לים מי יילך לבית-הסוהר”.

עזר וייצמן עז מצבו של מנחם בגין: „ראיתם אותו בטלוויזיה. ראיתם אותו כי כנסת קראתם מה כתבו בעיתון על הופעתו הוא משתוף, מאכילים אותו דייסה. הוא בכוסר, הוא חזר לאיתנו. צריך כבר להחזיק אותו כדי שלא ירוץ”.

מנחם בגין: „אין לי חשבון בחוק-לארץ, ואפילו חשבון בנק בארץ אין לי...”

שר-המיספר-והתעשייה חיים כר, לב, עד ההסברה של המערך: „אם יריבינו יתגרו בנו יותר מדי, גם אנו נוכל לספר בדיחות על כל אחד מאישיהם”.

ח”כ מפ”ם אדיעור רונן עז מור דעת-הבחירות של הליכוד שהציגה את מנחם בגין כאיש מישפחה עם ששת נכריו: „אנחנו הולכים לבחור ראש-ממשלה. לא בייבטיסטר!”

ח”כ שולמית אלוני: „ד”ש מכסה את ערוותה הרעיונית בעליית-תאנה הנושרים מי כתפיהם של אלופים במילואים”.

ח”כ יצחק נבון: „האנשים המסודרים ביותר עושים את השחיתות הרבות ביותר”.

נוסעים שהגיעו לנמל-התעופה לוד בערב ל”ג בעומר: „המדינה בוועה